Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 11 (117) 15 Haziran 1978

TÜM ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERE

Emperyalizm, Nato'nun elebaşıları bir yandan uluslararası durumu gerginleştiriyor. Bir yandan da Türkiye üzerinde baskıyı yoğunlaştırıyorlar. Faşist tırmanmayı körüklüyorlar. İşbirlikçi büyük burjuvaziye, toprakağalarına dayanan gerici-faşist partiler başta AP, MHP, hükümeti yıkmak, faşist bir yönetime ortam hazırlamak amacıyla sokaklara dökülüyorlar. Komünistleri, sosyalistleri, CHP'lileri, kendilerinden yana olmayan herkesi kanla, kurşunla ezmek istiyorlar. Provokasyonları doğuya kaydırıyor, ulusal ve dinsel ayrılıkları kışkırtıyorlar. Bütün bu saldırıların örgütçüleri gerici, faşist güçleri birleştirmek için "kurultay" düzenliyorlar. İç savaş hazırlıkları yapıyorlar.

Faşist tehlike böylesine somuttur.

Ülkemizin,halkımızın yüzyüze geldiği bu büyük tehlike ancak,emperyalizme,faşizme,tekellere ve toprak ağalarına karşı tüm ulusal demokratik güçlerin cephe birliği kurmasıyla önlenebilir.

Bugüne kadar ulusal ,demokratik güçlerin cephesini oluşturma girişimlerinin karşısına dikilen iki ana engel,anti-sovyetizm, anti-komünizm hızla geriliyor."Sovyet tehlikesi"yalanının iflâsı, artık resmi ağızlarca açıklanıyor.Tehlikenin NATO'dan,emperyalizmden geldiği açıkça görülüyor.Komünistlerle,öteki yurtsever,demokratik güçleri bölmeye yönelik anti-komünist savlar teker teker yıkılıyor.TKP'nin yasal çalışmasının demokrasinin gereği olduğu gerçeği de bugün resmi ağızlarca belirtiliyor.Bütün ulusal,demokratik güçlerin birlik,cephe kurmalarına karşı koyanların gerekçeleri böylelikle çöküyor.Bu gelişme,işçi sınıfının,halkımızın,TKP'nin,bütün ilerici yurtsever,demokratik güçlerin çetin savaşlarla elde ettiği ortak bir kazanımdır.Bu güçlerin birliğini kolaylaştıran bir etkendir.

Tüm ulusal,ilerici,demokrat,yurtsever örgüt ve güçlerin anti-faşist,anti-emperyalist ve anti-tekelci cephe birliğinin temelini oluşturacak plâtform hangi ana sorunları ele almalıdır?

Türkiye işçi sınıfı halkımız en başta emperyalist baskıları geriletmek,emperyalizme her alanda bağımlılığa son vermek, faşist tırmanışı durdurmak,demokratik hak ve özgürlükleri genişletmek,dünyada ve bölgemizde barışı korumak için savaşıyor.Emekçi yığınların işsizliğe,pahalılığa karşı,köylülerin toprak ve özgürlük için savaşımı bu savaşla birleşiyor.

Emperyalizmin boyunduruğunu kırmak için,her şeyden önce NATO'dan,CENTO'dan çıkmak,bütün yabancı askersel üsleri sökmek, emperyalistlerle bağlanan tüm ikili kölelik anlaşmalarını yırtmak zorunluktur.Türkiye halkının varlığını savunmak,ulusal egemenliği güvence altına almak için ordunun ulusal,demokratik bir niteliğe kavuşturulması gerekiyor.

Ekonomik bağımsızlığı elde etmeden ulusal bağımsızlığın korunması olanaksızdır.Ekonomik bağımlılık,emperyalizmin tüm ekonomik örgütlerinden çıkmak,kapitalist ülkelerle her türlü eşitsiz ekonomik ilişkilere son vermek,yerli-yabancı tekelleri,bankaları, dış ticareti,yer altı,yer üstü madenlerini devletleştirmekle sona erdirilebilir.Sovyetler Birliği ile,öteki sosyalist ülkelerle ekonomik işbirliğini geliştirmek ve kendi kaynaklarımıza dayanmak yoluyla ulusal,ağır endüstriyi kurmak,ülkeyi kalkındırmak olanaklıdır.Köylü yığınlarının özgürlüğü,genliği başta demokratik bir toprak reformunun gerçekleşmesine bağlıdır.

En büyük tehlike olan faşist tırmanışa geçit vermemek için, MHP'nin, tüm faşist örgütlerin kapatılması, politik cinayetlerin suçlularının yargılanması, devlet organlarındaki, ordu ve polisteki emperyalizmin ajanlarının ve faşistlerin temizlenmesi zorunluktur. TKP'yi yasaklayan, sosyalist partilere, demokratik örgütlere karşı da yönelen faşist 141-142 ve bütün anti demokratik yasaları kaldırmadan demokrasiden söz edilemez. Ulusal baskıya son vermek, ırkçı, şoven propagandayı yasaklamak, Kürt halkına anayasal hak eşitliği uygulamak demokrasininve insan haklarının gereğidir.

Halkımız barış, silahsızlanma istiyor. Bölgemizde barışın korunması için, başta Sovyetler Birliği ile, komşularımızla dostluk ve saldırmazlık anlaşmaları bağlanması, Ege'de, Kıbrıs'da barışçı çözümün sağlanması, barışçı, anti-emperyalist dış politika izlenmesi zorunluktur.

Emekçi halkımızın ekonomik ve sosyal istemlerinin gerçekleşmesi bu ana sorunların çözümüne bağlıdır.

Günümüzde başta işçi sınıfı olmak üzere, en geniş emekçi yığınlar, köylüler, öğretmenler, teknik elemanlar, öteki meslek gruplarından emekçiler, gençler, kadınlar bu ana sorunun çözümü için, en başta faşist tehlikeye, onun kaynağı emperyalizme karşı savaşıyorlar. TKP, TİP, öteki sosyalist parti ve guruplar, CHP'nin önemli bir bölümü, DİSK, Türk-İş'e bağlı pek çok sendika, demokratik yığın örgütleri, devrimci gençlik ve kadın örgütleri bu savaşın değişik kesimlerinde yer alıyor. Yer yer eylem birliği yolunda çaba harcıyorlar. Bu birliğin henüz gerçekleşmemiş olması halkımızın savaşımını zayıf bırakıyor. Hiç bir örgüt kendi başına faşist tırmanışı durduramaz. TKP taşıdığı tarihsel sorumluluğun bilincinde olarak, bütün ulusal, demokratik güçlerle eylem birliğine hazır olduğunu açıklıyor. Bu iş ve eylem birliği, bütün bu anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci güçlerin oluşturacağı ortak bir plâtformun çevresinde gerçekleşebilir. Faşist tehlikeye, emperyalizme, harp kışkırtıcılığına karşı kurulacak olan bu cephe, böylesi bir güçbirliği ancak örgütsel bir yapı kazandığı zaman başarıya ulaşabilir. Bütün partilerin, örgütlerin bağımsızlığı, eşitliği, savaş arkadaşlığı temelinde gerçekleşecek olan bu cepheye katılanlar, anayurdumuzun, emekçi halkımızın çıkarlarını her şeyden üstün tutmalıdırlar. TKP tüm ulusal, demokratik güçlere, partilere, örgütlere, tek tek kişilere, yurtsever bilim adamlarına, sanatçılara, yazarlara, saylavlara, subaylara seslenıyor. TKP, ulusal, demokratik güçlerin birliğine temel olacak plâtformu oluşturmak ve cephe birliğinin örgütsel sorunlarını görüşmek için bir araya gelmeyi, bir forum toplamayı öneriyor.

TKP, tüm ulusal, demokratik güçleri, ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış, sosyal ve ekonomik haklar için savaşta birleşmeye çağırıyor.

9 Haziran 1978

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

TOPRAK SORUNU VE KÖYLÜ HAREKETİ

Türkiye Komünist Partisi temsilcisinin 14-16 Haziran 1978 de Moğolistan Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Ulan-Bator'da düzenlenen "Tarım sorunu ve Ulusal Kurtuluş Devriminin Bugünkü Aşamasında Köylülüğün Rolü " konulu uluslararası teorik konferansta yaptığı konuşma !

Kardeş Moğolistan Devrimci Halk Partisi'ne ve "Barış ve Sosyalizm Sorunları" dergisi redaksiyonuna bu konferansı hazırladıklarından, partimize katılma olanağı verdiklerinden ve gösterdikleri sıcak konukseverlikten ötürü candan teşekkür ederiz.

Ulusal kurtuluş hareketlerinin bugünkü güce erişmeleri başarı olanağına kavuşmalarında, sömürgeciliğin bir sistem olarak yıkılmasında Sovyetler Birliği'nin, dünya sosyalist sisteminin varlığı, yardımları belirleyici rol oynadı.

Ulusal kurtuluşu için savaşan halklar, politik bağımsızlığını kazanan ülkeler, uluslararası alanda diğer anti-emperyalist güçlerle, dünya komünist ve işçi hareketiyle ve en başta Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle yakın ilişkiler kurdukları, yurt içinde de tüm anti-emperyalist güçlerin birlikte savaşımını sağladıkları zaman, sorunların üstesinden gelebiliyorlar. Tarım ve köylülük sorununu çözebiliyor, hızlı bir endüstrileşmeyi gerçekleştirebiliyor, sosyalizme yönelebiliyorlar.

Benim yurdum Türkiye'de bunun tersi bir yol izlendi: Ulusal kurtuluştan sonra diktatörlüğünü kuran burjuvazi, kapitalist yolu izledi; giderek yeniden emperyalizme yamandı. Kapitalist yol, Türkiye'nin sorunlarına çözüm getirmek şöyle dursun, bu sorunları emekçi yığınlar için en acılı bir duruma getirdi. Kapitalizm Türkiye'de tarım sorununu da çözememiştir. Öyle ki, tarım üretimi, en önemli dış satım kaynağını oluşturmakla birlikte, zaman zaman Türkiye'nin kendi halkını bile doyuramaz bir düzeye düşmektedir.

Türkiye'deki kapitalist ilişkilerin egemen olması sınıf savaşını belirginleştirdi, sertleştirdi. İşçi sınıfının rolü arttı, öncü konuma geldi. Giderek gelişen anti-emperyalist, demokratik savaşım egemen sınıfın bunalımını arttırıyor. Egemen işbirlikçi büyük burjuvazi yeni çıkış yolları arıyor. Faşizmi ortaya sürüyor, kanlı saldırılar, cinayetler düzenletiyor. Faşist tırmanış, faşizm tehlikesi, biteviye artıyor. Bu yıl başından beri 200'ün üstünde yurttaşımız faşist saldırılarda öldürüldü.

Maocular da faşist tırmanışa yardımcı oluyor. Bunların bir bölümü en gerici burjuvaziyle artık açıkca ve her yanıyla bütünleşti. Diğer bir bölümü de ilerici demokratik güçlere karşı saldırılarda, kışkırtmalarda aktif rol oynuyor. Bunlar giderek köylü yığınlarını hedef alıyor, "Köylülüğün öncü güç olduğu" aldatmacasıyla onları diğer anti-emperyalist güçlerden, işçi sınıfından kopartmaya, işçi-köylü bağlaşıklığını engellemeye çalışıyorlar.

Yurdumuzda kapitalizmin emperyalizme bağımlı gelişmesi, emperyalizmle iç içe geçmiş yerli finans kapitalin, işbirlikçi burjuvazinin, her alana el atması, üretken güçlerin gelişmesini engelliyor, çok geri bir düzeyde bırakıyor. Öte yandan özellikle kırsal alanda kapitalist ilişkilerin yanısıra daha geri ilişkiler de varlığını sürdürüyor.

Köylerde şu ekonomik ilişkiler var:

1. Yurdun her yanına yayılmış ve genel ölçüde egemen olmuş olan pazara yönelik ilişkiler: mal üretimi, kapitalizm. 2. Bunların yanında yaşayan, kapalı ev ekonomisinin ağır bastığı geniş bir kesim. 3. Belli bölgelerde feodal ilişkilerin kalıntıları

Tarımda kapitalist sömürü özellikle Türkiye'nin gün kıyılarında, Akdeniz bölgesinde keskinleşmiştir. Burada kapitali çiftlikler, köylünün büyük çoğunluğunu ücretli tarım proletaryası haline getirmiştir.

Feodal kalıntıların ağır bastığı Türkiye Kürdistan'ını ayrıca özellikle ele almak gerekir: Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da yer alan bu bölgede, 42 milyonluk Türkiye nüfusunun yüzde 20 ye yakınını oluşturan (1) Kürt'ler yoğundur. Egemen Türk büyük burjuvazisi bu bölgede ağır bir ulusal baskı uyguluyor. Bu bölgeyi endüstrileşmede ve kültürel alanda da geri bırakıyor. Feodal kalıntılar, Kürt ağalar, beyler, şeyhler ve en gerici Türk büyük burjuvazisiyle el ele çalışıyorlar.

Faşist, gerici çevreler, Maocular işçi sınıfının güçlü olduğu endüstrileşmiş bölgelerdeki başarısızlıklarından sonra giderek özellikle bu bölgeye yöneliyorlar. Kanlı saldırılar, Kürt'lerle bu bölgedeki Türkleri birbirine düşürmek için iğrenç iki yanlı kışkırtmalar düzenliyorlar.

Kürt emekçi köylülerin çoğunluğu ağaya en geri geleneksel ilişkilerle, maddesel ve tin sel bağlarla bağlı tutuluyor. Bu emekçi köylüleri sınıf savaşımına kazanmak çok zor, ama gerçekleştirilmesi mutlak zorunlu bir görevdir.

TKP, Kürt köylüsüne ulusal baskılara karşı savaşımıyla, tam hak eşitliği belgisiyle, tüm emekçilerin savaş birliği belgisiyle, Leninci, ulusların kendi yazgısını çizme hakkı belgisiyle varıyor; bölgeler arasındaki eşitsizliği ortadan kaldıracak bir endüstrileşme programıyla, halkçı demokratik bir eğitim programıyla, feodal kalıntılara son verecek köklü bir demokratik toprak reformu programıyla varıyor.

Türkiye'de burjuva -demokratik nitelikte bir toprak reformu uygulanmamıştır. Bugün hükümette belirleyici durumdaki, burjuva reformist bir parti olan CHP de köylüye verdiği sözleri tutmadı. En son getirilen toprak reformu yasa tasarısı da, hükümeti destekleyen bazı toprak ağalarına ödün olarak gündemden tümüyle kaldırıldı.

Tarımda kapitalistleşme Türkiye'de, özellikle son 30 yıl içinde, emekçiler için en acılı yoldan, toprak ağalarının daha kanlı olan kapitalist üretim yöntemlerine yönelmeleriyle gerçekleşmiştir. tarımda kapitalistleşme, geniş köylü yığınlarının orta katmanların yoksullaşmasıyla at başı gidiyor (2). Türkiye Kürdistanı'nda da bu süreç büyük bir hızla ilerliyor. Ama bu bölgede hâlâ feodal kalıntılar varlığını duyuruyor. Öte yandan kapitalist üretime yönelen ağalar da köylü üzerindeki feodalizm kalıntısı otoritelerini yitirmemeye büyük bir özen gösteriyorlar.

Yoldaşlar, tarım ve köylülük sorunu Türkiye'nin en önde gelen sorunlarındandır. Tarım ürünleri dış satımımızın yüzde 70'ini oluşturuyor. Yoksul köylülerin büyük ölçüde kentlere göçmesine karşın, nüfusun çoğunluğu hala köylerde yaşıyor. İşçi-köylü bağlaşıklığı partimizin politikasında stratejik bir önem taşıyor. Partimizin yakın amacı olan, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni gerçekleştirmek için işçi sınıfı hegemonyasında tüm ulusal demokratik güçlerin birliğini, ulusal demokratik cepheyi zorunlu görüyor. Ulusal Demokratik Cephe'nin temeli, başı çeken işçi sınıfı ile köylülüğün Leninci ilkeler temelinde demokratik bağlaşıklığı olacaktır. TKP bunu savunurken, aynı zamanda bir yandan köylülüğün rolünü küçümseyen küçük burjuva sosyalistlerine karşı, bir yandan da bu rolü abartan, işçi sınıfının önderliğinin karşısına koyan bölücülere, Maoculara kararlılıkla savaşıyor.

---

(1) Türkiye nüfusu 1976 'da 42 milyon: Türkiye Kürtleri 8 milyon

Tarımda kapitalist üretim ilişkilerinin egemen olmasıyla belirginleşen ve hızla keskinleşen sınıf çelişkileri, bir yandan, zaman zaman ağaların toprağına el koymaya, bu toprakları elde silâh savunmaya kadar varan kendiliğinden, dağınık direnişlerde yansıyor.Öte yandan son yıllar içinde köylülüğün savaşımının artan bir hızla yığınsallaşma ve işçi sınıfının başı çektiği ulusal demokratik hareketle bütünleşme sürecine girdiği görülüyor.

Bu süreç son yıllarda işçi hareketindeki yükselişle sıkı sıkıya bağlıdır.Gerçekten,geçtiğimiz on yıllar öncesine kadar hemen hemen her harekete burjuvazi ve küçük burjuvazi damgasını vururken,şimdi işçi sınıfının başı çekmediği,şu veya bu şekilde etki altına almadığı bir tek gerçek demokratik ulusal eylem yoktur.Bir dizi grev;üç yıldır kutlanan,kanlı kırımların bile yıldıramadığı yığınsal 1 Mayıslar;partimizin bir an bile elden bırakmadığı proletarya enternasyonalizmi belgisinin bugün yığınları sarması;düpedüz politik nitelik taşıyan 1976 ve 1978 genel grevleri bunu kanıtlayan bir kaç örnektir.Bu gelişmelerde TKP'nin son 5 yıl içinde yaptığı atılımın belirleyici rolü vardır.Son Merkez Komitesi Plenumunda da bu gerçek bir kere daha yansıdı.

İşte tüm bu gelişmeler köylülüğü de etkiliyor.1Mayıs 1978 de,istanbul mitingine ilk olarak iki önemli köylü örgütü katıldı: Küçük üreticilerin,orta köylülüğün yerli-yabancı tekellere,işbirlikçi burjuvaziye karşı kendilerini savunmak için kurdukları köy kooperatiflerini birleştiren Köy-Koop ve topraksız ,az topraklı emekçi köylülerin yer aldığı,yığınsal örgüt olmaya aday Köy-Der. Kooperatifleşme hareketi son yıllarda bir yandan yoğunlaşırken, bir yandan da gittikçe anti-faşist,anti-emperyalist konumlara geliyor.Birçok kooperatifler "Ulusal Demokratik Cephe"önerisini destekliyorlar.

Diğer bir örnek,maden işçilerinin 1977 sonlarında yaptıkları 8 aylık greve köylülüğün gösterdiği maddi ve manevi büyük dayanışma oldu.Gerek bu dayanışmayı,gerekse 1 Mayıs hazırlıklarını yurdun dört bir yanındaki köylerde örgütleyen eylem komitelerine partimiz büyük değer biçiyor.Burada edinilen deneyimler aynı zamanda toprak reformu savaşımını yürütecek ve pratikte gerçekleştirecek olan köy komitelerininde tohumlarını oluşturuyor.

Bütün bu gerçeklerden işçi-köylü bağlaşıklığı sorununun çözüm yoluna girdiği sonucunu çıkarmak hata olur!İşçi-köylü bağlaşıklığı sorunu partimiz için hâlâ çözümlenmesi son derece zor,son derece çetin bir sorundur.Köylülüğün bir "küçük mülk sahipleri denizi" oluşu; gerek feodal kalıntıların,gerek kapitalistleşen ağaların gerici geleneksel otoriteleri;dinsel baskılar,bilgisizlik,okur-yazar oranının düşüklüğü köyde büyük engeller oluşturuyor.Hâlâ kırsal alanlar gericiliğin,hatta yer yer faşizmin dayanağı olmaya devam ediyor.

---

(2) 1955-1974 yıllarında traktörle işlenen toprakların alanı yüzde 14'den yüzde 61'e yükseldi;Öte yandan 1953-1970 yıllarında orta katmanlarının yoksullaşmasının da sonucunda,50 dekardan küçük(traktör kullanma ve verimli tarım yapma olanağı olmayan)işletmelerin kapladığı alanda yüzde 18'den yüzde 29'a yükseldi- "Ürün"dergisi:sayı :38 sayfa 53,64

(3) 1950'de yüzde 81;1970'de yüzde 65 .

Ama TKP,şu son dönemde köylüye varma pratiğini bir hayli geliştirdi.Yeni yeni örgütlenmeye başlayan ücretli tarım işçileri,tarım sezonu dışında kentlerde çalışan yarı -proleter, ilerici gelenekleri olan köy öğretmenleri,köylülüğe giden daha nice bağların önde gelenleridir.

TKP,bir yandan bir avuç büyük toprak sahibine,ağaya,büyük kapitalistlere karşı tüm köylülüğün istemlerini savunurken,bir yandan da her şeyden önce topraksız ve yoksul köylülüğün,köy emekçilerinin savaşımını var gücüyle örgütlemeye çalışıyor.Yığınsal örgütlenmenin yanısıra köy emekçileri arasında komünist önderler yetiştirmeye,partiyi kırsal alanda örgütlemenin adımlarını atmaya büyük önem veriyor.

Partimiz köylülüğün geleneklerini de önemle dikkate alıyor. Örneğin "İmece" denilen kollektif köy yardımlaşması; sınıf savaşı içinde doğan,ağa toprağına el koyan köylülerin kollektif üretime gitme ve toprağı jandarmaya karşı birlikte savunma geleneği,önemli ilerici geleneklerdir.

Öte yandan TKP dinsel etkeni küçümsemiyor.Çeşitli mezheplerden köylülerin geleneksel farklı konumlarını da göz önünde tutuyor.

Burjuva reformizminin köylü yığınları üzerindeki etkinliğini de dikkate almak gerekir.TKP,burjuva reformizminin onların hiç bir sorununa gerçek bir çözüm getiremeyeceğini köylülere onların kendi deneyimleri içinde göstermeye çalışıyor.

Partimiz,köylülüğe demokratik bir toprak reformu programıyla varıyor.TKP ,programının demokratik toprak reformuyla ilgili bölümünde bir yandan küçük ve orta köylüyü,küçük üreticiyi ağaya,büyük kapitaliste,aracıya tefeciye karşı,yerli-yabancı tekellere karşı destekliyor.Köylünün yararına,demokratik kooperatifçiliği teşvik ediyor.

Öte yandan TKP en başta emekçi köylüyü savunuyor.Feodal ilişki kalıntılarını kökten kaldırmayı,ağanın,büyük toprak sahibinin,malına karşılıksız el koymayı,böylece maddesel ve tinsel tüm otoritesini kırmayı; topraksız ve az topraklı köylüyü bedava topraklandırmayı ana hedef ediniyor.

TKP,toprak reformunu pratikte yaşama geçirecek örgütlenmeyi emekçi köylüler arasında gerçekleştirmeyi de programına şöyle koymuştur:"Demokratik toprak reformu ve ona bağlı bütün bu sorunların çözümü için topraksız ve aztopraklı köylülerden köy komiteleri kurulur."

Köylülüğün en yakıcı sorunlarını yanıtlayan bu program , köylü yığınlarını savaşıma çekmek,işçi-köylü bağlaşıklığını yaşama geçirmekte en önemli silahımızdır.

Yoldaşlar,dikkatiniz için teşekkür ederim.

POLİTİK DURUM VE GERİCİ-FAŞİST GÜÇLERİN SALDIRISI

Ecevit hükümeti kurulduğundan buyana iç ve dış politikada ikircikli bir yol izliyor.Kanlı saldırıların,faşizme tırmanış politikasının önlenmesi yönündeki hükümetin önlemleri yetersizdir.İlerici,yurtsever güçlere karşı faşist komandoların, Maocu bozkurtların saldırıları bütün şiddetiyle sürüyor.En son olarak Politika gazetesi karikatüristlerinden İÇD üyesi İbrahim Örs faşist komandolarca boğularak ve kurşunlanarak öldürüldü. Hükümet,kanlı saldırıların kaynağı MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılması yönünde kesin girişimde bulunmuyor.Hükümet ekonomik alandaki önlemleri UPF'nun dayattığı koşullar ve tekelci sermayenin istekleri doğrultusunda belirliyor.Bunalımın yükünü emekçi halkın sırtına yükleme politikasını sürdürüyor.Emperyalizme ve dev bankalara borçlanmayı "bir zafer"olarak gösteriyor.Ekonomik bunalımın nedenini"MC hükümetinden devralınan enkaz"a bağlıyor.

Oysa işsizlerin sayısı 4 milyonu bulmuştur.Resmi verilere göre,fiyatlar 1977 yılının ilk aylarına oranla yüzde 50 artmıştır. Enflasyon daha da hızlanmıştır.Bütün bunların temelinde,emperyalizme,NATO'ya uluslararası tekelci sermayeye,onun örgütlerine bağımlılık politikası yatıyor.

Ecevit hükümetinin dış politikadaki girişimleri daha farklı bir nitelikte dir.Hükümet,halkın baskısı sonucu kendi sınıfsal çıkarlarını göz önünde tutarak dış politikada yeni çıkış yolları arıyor.Ama tutulan yol NATO'dan çıkmak,emperyalizmle ilişkileri koparmak yönünde değildir.Emperyalizme bağımlılığın getirdiği bunalım hükümeti sosyalist ülkelerle karşılıklı yarara dayanan ilişkilere yönelmeye zorluyor.Nato tepe toplantısında Ecevit'in "Sovyet tehlikesi" yalanına karşı çıkması bu gelişmenin bir yansımasıdır.Ecevit New-York'ta yaptığı konuşmada Sovyetler Birliği'ne yapacağı resmi gezi sırasında iki komşu ülke arasında dostluk ve işbirliği ilişkilerinin geliştirilmesini öngören bir politik belgenin imzalanacağını açıkladı.

Halkımız için,barış için yaşamsal bir önem taşıyan böylesi bir işbirliğinin geliştirilmesi NATO elebaşlarını,ülkemizde gerici-faşist güçleri,Maocuları korkutuyor.NATO elebaşları Türkiyenin dış politikasında bu en küçük yumuşama belirtilerine bile karşı çıkıyor.Türkiye'yi komşuları sosyalist ülkelerden uzak tutmak için çaba harcıyor.Demirel,Türkeş ve ortakları yoğun bir anti-Sovyetizm,anti-komünizm kampanyasıyla bu gelişmeyi engellemeye çalışıyor.Hükümeti yıpratma ve yıkma,sosyalist ülkelerle iyi komşuluk ilişkilerini baltalama yönünde gövde gösterileri düzenliyor.